

NEJSME VAŠE HRAČKY!

PŘEMÝŠLEJTE, KDYŽ SI NÁS POŘIZUJETE!

Nakoupit zajíce v pytli, tedy štěně z množírny, lze velice snadno. Překupníci, kteří tato štěňata prodávají, totiž mají vše dobře promyšlené. Klidně se mohou vydávat za někoho jiného, koho si pořádně prověříte, a když jste pár metrů od správné adresy, zavolají vám, že „kvůli dětem“ museli odjet a dají si s vámi schůzku třeba někde na nádraží. Vám začnou být najeté kilometry najednou líto, a tak **v hlavě** vypnete svého „policajta“, kterého navíc obměkčí i to malé klubíčko, které na vás **hledí** svýma roztomilýma očima.

A je to – chytli jste se!

Tady je sedm nejčastějších výmluv množitelů a překupníků psů

1. „Štěně nemá průkaz původu, protože je poslední z vrhu.“

Nic takového se stát nemůže. Pokud se o rodiče chovatel řádně stará, **dostanou průkaz původu všechna štěňata z vrhu.**

2. „Dobře děláte, že si kupujete psa bez průkazu původu. Vždyť na výstavě jezdit nebudete, takže jediné ušetříte!“

Průkazy původu (PP) mimo jiné zajišťují i jakýsi chovatelský standard, a tak si můžete být jistí, že těsně po prodeji za štěně s PP u veterináře velké výdaje mít nebudete. Pokud si koupíte psa od překupníka, který pochází z tristních podmínek množírny, můžete u zvěrolékaře nečekaně nechat i desetitisíce korun. Nutno dodat, že chovatelé psů s PP většinou kupujícím taky poskytují určitý chovatelský servis.

3. „Prodám čistokrevné štěně bez PP.“

Bez průkazu původu jednoduše nelze hovořit o možnosti skutečného prokázání původu psa. „Čistokrevné štěně bez PP“ většinou znamená, že měl jeden z rodičů štěněte **zdravotní vadu**, jedná se o **křížence** anebo prodávající **nesplnil podmínky pro uchovnění**. Iluzi o „čistokrevných čivavách bez PP“, které jsou ale už v devíti měsících dvakrát tak velké jako skutečné dospělé čivavy, vyvracejí ve svých ordinacích čeští veterináři denně.

Překupníci vám také často tvrdí, že **u psů bez PP nemusí prokazovat, jak se k nim dostali**. Pokud jsou tito majitelé živnostníci, **není to pravda**. Vztahuje se na ně totiž živnostenský zákon, kvůli kterému mají povinnost evidovat až pět let zpátky, jak se ke psům dostali. Za porušení jim dokonce hrozí nemalá pokuta: milion korun.

4. „Pes s průkazem původu musí chodit na výstavu.“

Nikoliv – průkaz původu slouží pouze k prokázání původu psa a majitele nezavazuje k navštěvování výstav ani k jiným aktivitám. Vystavování psa, případně i další požadavky u určitých plemen (zdravotní testy, zkoušky) jsou nutné pouze tehdy, pokud chce kupující svého psa uchovnit. Tedy mít po svém zvířeti štěňata s průkazem původu.

5. „Prodám miništěňátko... S netradičním zbarvením... Nové plemeno...“

Žádné „minirasy“ neexistují. Většinou se u takhle prezentovaných psů jedná o křížence z množírny, u kterých je jejich **vada prezentována jako přednost**. Od takových byste určitě měli dát ruce pryč – například kdyby někdo nabízel čivavu se zbarvením merle, které s sebou nese řadu možných zdravotních potíží.

6. „Štěně nedostalo průkaz původu, protože má drobnou vadu (je menší, větší, má větší tlapky).“

Neplette si dojmy s pojmy. **Průkaz původu obdrží každé štěně**. I takové, které má vadu. Nemohli byste na něm ale dále chovat.

7. „Původ najdete i v očkovacím průkazu, to je to samé.“

Někteří množitelé a překupníci se snaží vydávat očkovací průkaz za průkaz původu. Jedná se však o dva naprosto odlišné dokumenty. **Očkovací průkaz v žádném případě neprokazuje původ psa.**

Navíc osoby, které obchodují se zvířaty určenými pro zájmové chovy, jsou podle zákona na ochranu zvířat proti týrání při každém prodeji poskytnout kupujícím **bezplatně v písemné podobě** správné a podrobné informace o podmínkách chovu a péči o zdraví a pohodu prodávaného zvířete. Musí si také vést evidenci o nakoupených a prodaných zvířatech včetně dokladů o původu zvířete a uchovávat ji po tři roky.

8. „Fenku nám minulý týden zajelo auto...“

Štěňata většinou dědí povahu i zvyky a návyky po svých rodičích, a proto je **důležité při koupi vidět aspoň fenu**, abyste si ověřili, jestli je zdravá. Překupníci u sebe opravdovou fenu-mámu samozřejmě nemají, a tak si dokážou **vymyslet cokoliv, abyste jim uvěřili**. Dokonce umí spustit i tyjátr plný falešných slz a lítosti o tom, jak jim minulý týden fenku zajelo auto (o to větší jsou totiž štěňátka chudáci a o to víc byste si je měli hned koupit).

Někteří překupníci zase mají pro jistotu **v záloze falešnou fenu** a vydávají ji za matku štěňat. Nenechte se tím ale zmást – jestli kojí, poznáte i letmým pohledem podle naběhlých struků a mimo jiné i podle toho, **jak se chová ke svým štěňatům**. Pokud poměrně chladně, rozhodně to není jejich matka.

Překupníci rádi lžou, jako když tiskne. Aby ne. Je to jejich byznys. **Nebuďte jeho součástí a nekupujte si od nich štěňata, i kdyby vám jich bylo sebevíc líto**. Koupí jejich „podnikání“ leda podpoříte.